

מקור המאמר בזהר פרשת שלח דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בַּסְּעוּדָה
הַשְּׁנִיָּה כָּתוּב אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדַאי. שְׁאוּתָהּ
שְׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּהָ שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
סְעוּדָתוֹ וְדַאי.

בַּסְּעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כָּתוּב וְהֶאֱכִלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסְּעוּדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנִפִּין שֶׁהוּא
בְּשִׁלְמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמְחָה בַּסְּעוּדָתוֹ
וְלִהְיוֹת הַסְּעוּדוֹת הַלְלוּ,
שֶׁהֵן סְעוּדוֹת הָאֱמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמַזְלוֹת. וּמִשׁוֹם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבִין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בַּסְּעוּדוֹת הַלְלוּ
נִזְדַּעְצִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סְעוּדָה
אֶחָת מֵהֶם, מִרְאֵה פָגֵם לְמַעַלָּה, וּמִרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בַּסְּעוּדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדַאי. דְּהָהִיא
שְׁעָתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּתָא דְעֲתִיקָא עַבְדִּינִן,
וּסְעוּדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדַאי.

בַּסְּעוּדָתָא הַלִּיתָּהּ דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכִלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סְעוּדָתָא
דְזַעִיר אֲפִין, דְּהִיוּ בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
מֵהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵּי
בַּסְּעוּדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סְעוּדָתִי, דְּאֵינוֹן
סְעוּדָתִי מְהִימְנוֹתָא שְׁלִימְתָא, דְּזִרְעָא קַדִּישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מְהִימְנוֹתָא עֲלָתָהּ, דְּהָא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת. וּבְגִינִי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בַּסְּעוּדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְּאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְּאֵינוֹן מֵהִיכְלָא
דְּמַלְכָּא, דְּאֵינוֹן בְּנֵי מְהִימְנוֹתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סְעוּדָתָא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְגִימוֹתָא לְעִילָא,

וְאֶחָזִי גְרָמִיָּה דְלָאוּ מִבְּנֵי מַלְכָּא עֲלָאָה הוּא,
 דְלָאוּ מִבְּנֵי הַיְכָלָא דְמַלְכָּא הוּא דְלָאוּ מְזִרְעָא
 קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל הוּא. וַיְהִינּוּ עָלֶיהָ חוֹמְרָא
 דְתַלְתַּת מְלִין, דִּינָא דְגִיְהִנָּם וְגו'.

וְתָא חָזִי, בְּכִלְהוּ שְׂאָר זְמַנִּין וְחֻגִין, בְּעֵי בַר נֶשׁ
 לְחַדִּי, וְלִמְחַדִּי לְמַסְפְּנֵי. וְאִי הוּא חַדִּי
 בְּלַחֲדוּדֵי, וְלֹא יְהִיב לְמַסְפְּנֵי, עוֹנְשִׂיָּה סִגְיָ, דְהָא
 בְּלַחֲדוּדֵי חַדִּי, וְלֹא יְהִיב חֲדוֹ לְאַחְרָא. עָלֶיהָ כְּתִיב,
 וְזִרְתִּי פָּרַשׁ עַל פְּנֵיכֶם פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. וְאִי
 אִיהוּ בְּשִׁפְתָא חַדִּי, אִפְּ עַל גַּב דְלֹא יְהִיב לְאַחְרָא,
 לֹא יְהִיבֵן עָלֶיהָ עוֹנְשָׁא, כְּשִׂאָר זְמַנִּין וְחֻגִין, דְכְּתִיב
 פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. פָּרַשׁ חֲגִיכֶם קָאָמַר, וְלֹא פָּרַשׁ
 שִׁפְתְּכֶם. וְכְתִיב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה
 נִפְשִׁי. וְאֵלּוּ שַׁבַּת לֹא קָאָמַר.

וּבְגִינֵי כַּךְ כְּתִיב, בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמְשׁוּם
 דְכָל מְהִימְנוּתָא אֲשֶׁתִּכַּח בְּשַׁבְּתָא, יְהִיבֵן
 לִיהָ לְבַר נֶשׁ נִשְׁמָתָא אַחְרָא, נִשְׁמָתָא עֲלָאָה,
 נִשְׁמָתָא דְכָל שְׁלִימוֹ בָּהּ, כְּדוּגְמָא דְעֲלָמָא דְאֶתִּי.
 וּבְגִינֵי כַּךְ אֶקְרִי שַׁבַּת. מַהוּ שַׁבַּת. שְׁמָא דְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא. שְׁמָא דְאִיהוּ שְׁלִים מְכָל סְטְרוּי.

הָבֵא. וּמְשׁוּם כַּךְ נִקְרָאת שַׁבַּת. מַה זֶה שַׁבַּת? שֵׁם שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֵׁם שֶׁהוּא שְׁלֵם
 מְכָל צְדָדֵיו.

הֵיכַל הַמֶּלֶךְ, וְשִׁאֵינוּ מְזִרְע
 קְדוֹשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְנוֹתְנִים
 עָלָיו חֲמֹר שֶׁל שְׁלֵשָׁה דְבָרִים
 - דִּין הַגִּיְהִנָּם וְכו'.

וּבֵא רְאֵה, בְּכָל שְׂאָר
 הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים צָרִיךְ אָדָם
 לְשַׁמַּח וּלְשַׁמַּח אֶת הָעַנְיִים,
 וְאִם הוּא שְׁמַח לְבִדּוֹ וְלֹא
 נוֹתֵן לְעַנְיִים - עֲנִשׁוּ רַב,
 שְׁהָרִי לְבִדּוֹ שְׁמַח, וְלֹא נוֹתֵן
 שְׁמַחָה לְאַחַר. עָלָיו כְּתוּב
 (מלאכי ב) וְזִרְתִּי פָּרַשׁ עַל
 פְּנֵיכֶם פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. וְאִם הוּא
 שְׁמַח בְּשַׁבַּת, אִפְּ עַל גַּב
 שְׁלֹא נוֹתֵן לְאַחַר - לֹא
 נוֹתְנִים עָלָיו עֲנִשׁ כְּבִשְׂאָר
 הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים, שְׁכַתוּב
 פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. אָמַר פָּרַשׁ
 חֲגִיכֶם, וְלֹא פָּרַשׁ שַׁבְּתְּכֶם.
 וְכַתוּב (ישעיה א) חֲדָשִׁיכֶם
 וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה נִפְשִׁי. וְאֵלּוּ
 שַׁבַּת לֹא אָמַר.

וּמְשׁוּם כַּךְ כְּתוּב בֵּינִי וּבֵין
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמְשׁוּם שְׁכָל
 הָאֲמוּנָה נִמְצְאת בְּשַׁבַּת,
 נוֹתְנִים לְאָדָם נִשְׁמָה אַחְרַת,
 נִשְׁמָה עֲלִיוֹנָה, נִשְׁמָה שְׁכָל
 הַשְּׁלֵמוֹת בָּהּ, כְּדִגְמַת הָעוֹלָם

נִשְׁמָה עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזְּוָהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֻק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי"
 נִתֵּן לְקַבֵּל בַּחֲנִים לְזִכּוּי הַרְבִּים בַּלְבַּד. טל': 054-8436784 אוֹ אֲצֵל מַלְכוּת דּוֹד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי כַּךְ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ,
 דְּלֹא אֲשֵׁלִים חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא. וּמֵאֵן
 חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֵלִין תְּלַת סְעוּדָתֵי מְהִימְנוּתָא.
 סְעוּדָתֵי דְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ
 חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוּי.

תָּאנָא, בְּהֵדִין יוֹמָא מִתְעַטְרֵן אַבְהוֹן, וְכָל בְּנֵין
 יִנְקִין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׁאָר חֲגִין
 וּזְמַנִּין. בְּהֵדִין יוֹמָא, חִיבֵיָּא דִּגְיָהֲנָם גַּיְיַחִין. בְּהֵדִין
 יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֶתְכַפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא.
 בְּהֵדִין יוֹמָא אֹרִייתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימִין.
 הֵזֶה כָּל הַדִּינִים נְכֻפִים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בִּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

סֵפֶר אֹרֶז הַזֶּהָר (עֵמּוּד 301)

כו) בִּימֵי אֱלּוּל הַקְּדוּשִׁים מִעֶרֶב רֹאשׁ חֹדֶשׁ וְאֵילָף, הָיָה רַבִּינוּ הַקְּדוֹשׁ מִסַּטְמָאָר לּוֹמֵד שְׁעוֹר
 בְּתַקּוּנֵי זֶהָר, מֵדֵי יוֹם אַחֵר הַתְּפִלָּה, מְעַטֵּף בְּטִלְיָתוֹ וּמְעַטֵּר בְּתַפְלִין דְּרַבִּינוּ תָּם
 בִּימֵי אֱלּוּל הַקְּדוּשִׁים מִעֶרֶב רֹאשׁ חֹדֶשׁ וְאֵילָף, הָיָה רַבִּינוּ לּוֹמֵד שְׁעוֹר בְּתַקּוּנֵי זֶהָר, מֵדֵי יוֹם אַחֵר
 הַתְּפִלָּה, כִּשְׁהוּא מְעַטֵּף בְּטִלְיָתוֹ וּמְעַטֵּר בְּתַפְלִין דְּרַבִּינוּ תָּם, וְהַשְׁלִימוּ עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים (כְּמִנְהַג
 הַקְּדָמוֹנִים לְלַמֵּד הַתְּקוּנֵי זֶהָר בִּימֵי הַרְחֻמִּים וְהַסְּלִיחוֹת, כְּמוֹכָא בְּתַקּוּנֵי זֶהָר דְּפּוּס קַאשְׁטָאנְדִּינָא),
 וְהָיָה לְמוֹדוֹ זֶה בְּתַנּוּעָה מִיַּחַד בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוּלָּה וּבְרַגְשׁ אִישׁ קֹדֶשׁ, וְכַמָּה פְּעָמִים קוּלוּ נִשְׁמַע מִחֲדָרוֹ
 הַחוּצָה כִּד גְּנוּחֵי גְּנַח וְיִלּוּלֵי יִלּל בְּכִבּוּיֹת נוֹרָאוֹת.

וּמִסְפָּרִים זְקֵנֵי הַחֲסִידִים, שְׁבִשְׁנַיִם שְׁלֹפְנֵי הַמִּלְחָמָה הַסְּתִיר רַבִּינוּ בְּיוֹתֵר אֶת לְמוֹדוֹ בְּחֻכְמַת הָאֱמֶת,
 וּכְשֶׁלָּמַד הַתְּקוּנִים בְּחֹדֶשׁ אֱלּוּל, הָיָה נִכְנֵס בְּחֲדָר לְפָנִים מִחֲדָר וְהַסְּתַגֵּר עֲצֻמוּ שְׁמָה, אֲלֵא מַחְמַת חַם
 שֶׁל שְׁלֵהֵי קִיטָא פִּתַח לְפַעֲמִים הַחֲלוֹן מְעֻט, וְאִזּוּ הָיוּ מִתְקַבְּצִים חֲסִידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשָׂה לְשִׁמְעַע לְמוֹדוֹ
 מֵאַחֲרֵי הַחֲלוֹן, וְשָׁמְעוּ הַדְּבָרִים יוֹצְאִים מִפִּי קֹדֶשׁוֹ בְּנַעֲמוֹת קְדוּשָׁה וּבְמַתִּיקוֹת נִפְלְאוֹת.

(מוֹשִׁיעֵן שֶׁל יִשְׂרָאֵל – רֹאשׁ גּוֹלַת אֲרִיאֵל)

כו) הַתּוֹפֵס חֶלֶק מִן הָאֲחֵדוֹת כְּאֵלוֹ תוֹפֵס כָּלוֹ

הַנְּעוֹר בְּלִילָה, הֵינּוּ שְׁהוּא נְעוֹר וְעוֹסֵק רַק בְּלִבּוֹשֵׁי הַתּוֹרָה בְּחֶלֶק הַנִּגְלָה הַנִּקְרָא לִיל"ה כִּידוּעַ, וְאֵינּוּ
 חֲפִץ מְאוֹר הַתּוֹרָה, כִּי אוֹר גִּימְטְרִיא ר"ו, הֵינּוּ בְּרוּי הַתּוֹרָה וְסוּדוּתֶיהָ, שְׁזָהוּ בְּחִינַת תּוֹרַת הַשֵּׁם
 שְׁנִקְרָא יו"ם, הָרִי זֶה דּוֹמָה כְּאֵלוֹ דּוּחָה אֶת הָאֲחֵדוֹת כָּלוֹ וּמִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ. מַה שְׁאִין בֵּן אִם חֲפִץ גַּם
 תּוֹרַת הַנְּסֻתָּה, הַגַּם שְׁאִי אֶפְשָׁר לוֹ לְהַשְׁיִגוֹ, עַל זֶה נֹאמַר "כִּי אִם בְּתוֹרַת הַשֵּׁם חֲפִצּוֹ", וְכִמוֹ שְׁפִירִישׁ
 הָאֱלִישִׁיף הַקְּדוֹשׁ, וְכֵאלוֹ הַשִּׁיג גַּם חֶלֶק זֶה שֶׁבְּתוֹרָה, כִּי הַתּוֹפֵס חֶלֶק מִן הָאֲחֵדוֹת כְּאֵלוֹ תוֹפֵס כָּלוֹ וְכוּ'.

(בְּתַנְתּוֹת פְּסִים פְּרִשַׁת קְדוּשִׁים)

ספר אור הזהר (עמוד 302)

כח) עורו ישנים מתרדמתכם

שמעו אלי רודפי צדק, איננו דתבעי רזא דמהימנותא, איננו דאתדבקו בקשורא דמהימנותא, איננו דידעין ארחוי דמלכא עלאה, קריבו שמעו.

(זהר חלק א' דף קנ"א: - חלק ב' דף י"ב:)

קל נעיומותא אתער. אתערו ניימין דמיכין דשינתא בחוריהון [ואינם מבקשים להשיג סודות התורה, דרך אמת], ולא ידעי ולא מסתכלו, ולא חמאן. אטימין אודנין, כבדין דלבא, ניימין ולא ידעין. אורייתא קיימא קמייהו, ולא משגיחין ולא ידעי במה מסתכלו, חמאן ולא חמאן. אורייתא רמאת קלין אסתכלו טפשיין, פתחו עיינין, ותנדעון. לית מאן דישגח, ולית מאן דירכין אודניה, עד מה תהוון בגו חשוכא דרעותייכו. אסתכלו למנדע, ואתגלי לכוו נהורא דנהיר.

(זהר חלק א' דף קס"א: בסתרי תורה)

כט) גדל מעלת למוד הזהר

וזהו שאמרו בתקונים (תקון ל' נתיב תנינא), וזה לישונו: קומו ואתערו לגבי שכנתא, דאית לכוו לבא בלא סכלתנו למנדע בה, ואיהו ביניכו.

[תרגום וביאור הזהר]: קומו והתעוררו בשביל השכנה הקדושה, שהרי יש לכם לב ריקן בלי בינה לדעת ולהשיג אותה, אף על פי שהיא בתוככם.

ורזא דמלה קול אומר קרא (ישעיה מו), כגון קרא נא היש עונך ואל מי מקדושים תפנה (איוב ח א), והיא אמרת מה אקרא, כל הבשר חציר, בלא איננו כבעירו דאכלין חציר, וכל חסדו כציץ השדה (שם), כל חסד דעבדין לגרמיייהו עבדין.

[תרגום וביאור הזהר]: וסוד הדבר, כמו שכתוב (ישעיה מ) 'קול אומר קרא', שקול דופק בלבבו של כל אחד ואחד מישראל לקרות ולהתפלל להרמת השכנה הקדושה, שהיא כללות נשמות של כל ישראל, ומביא ראיה מהכתוב 'קרא נא היש עונך', שקריאה פרושו תפלה, אבל השכנה אומרת 'מה אקרא', (כלומר אין בה פח להרים את עצמי מעפר, בשביל ש'כל הבשר חציר', כלם המה כבהמות אוכלי עשב וחציר, כלומר שעושים המצוות בלי דעת כמו בהמות, וכל חסדו כציץ השדה', כל החסדים שעושים, לעצמם הם עושים, כלומר שאין בונתם במצוות שעושים, שתהיינה בכדי להשפיע נחת רוח ליוצרים אלא רק לתועלת עצמם הם עושים המצוות.

ואפילו כל איננו דמשתדלין באורייתא, כל חסד דעבדין לגרמיייהו עבדין. [תרגום וביאור הזהר]: ואפלו הטובים שבהם, שמסרו זמנם על עסק התורה, לא עשו זה, אלא לתועלת גופם עצמם, בלי בונה הרצויה, בכדי להשפיע נחת רוח ליוצרים. ברהווא זמנא [וכו'] רוח הולך ולא ישוב, לעלמא, ודא איהו רוחא דמשית.

[תרגום וביאור הזהר]: בעת ההיא נאמר על הדור, רוח הולך ולא ישוב, להעולם, דהינו רוח המשיח, הצריך לגאל את ישראל מכל צרותיהם עד לגאולה השלמה לקים הכתוב, כי מלאה הארץ דעה את השם וגו' הרוח הזה נסתלק לו והלך, ואינו מאיר בעולם.

וי לון מאן דגרמין דיויל ליה מן עלמא ולא יתוב לעלמא, דאלין איננו דעבדין לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה.

[תרגום וביאור הזהר]: אוי להם לאותם אנשים הגורמים שרוחו של משיח יסתלק וילך לו מהעולם ולא יוכל לשוב לעולם, שהמה הם העושים את התורה ליבשה, כלומר, בלי משהו לחלוחית של שכל ודעת, כי מצטמצמים רק בחלק המעשי של התורה, ואינם רוצים להשתדל ולהבין בחכמת הקבלה, לידע ולהשכיל בסודות התורה וטעמי מצוה.

וי לון דגרמין עניותא וחרבא וביזה והרג ואבדו בעלמא.

[תרגום וביאור הזהר]: אוי להם, שהם גורמים במעשיהם הללו, שיהיו עניות וחרב וחמס ובזה והריגות והשמדות בעולם.

(הקדמת ה"סלם" אות ע')

